11 Αυγούστου 2015

Στη βεράντα του παππού

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

Δεν τον έβλεπε συχνά τον παππού του ο Γιώργης. Μόνο για λίγες μέρες τον Αύγουστο και κάποιες φορές μέσα στην εβδομάδα της Διακαινησίμου. Μακάρι να μπορούσαν να τον επισκέπτονται πιο συχνά, αλλά δυστυχώς η πρωτεύουσα από τη συμπρωτεύουσα έχουν μεταξύ τους μια «διόλου αμελητέα απόσταση», όπως λέει ο μπαμπάς. Έτσι ο παππούς ο Γιώργης, μόνος μέσα στο μεγάλο του σπίτι, μαγείρευε, άκουγε ραδιόφωνο, φρόντιζε με περίσσια προσοχή τα λουλούδια στη βεράντα και διάβαζε τα απογεύματα κάτι παλιά, χοντρά, δερματόδετα βιβλία, βιβλία αγορασμένα από τα διάφορα λιμάνια που μπάρκαρε όταν ήταν ακόμη ναυτικός.

Αλλά αυτό που ο Γιώργης θυμάται χαρακτηριστικά είναι εκείνες οι αυγουστιάτικες νύχτες, που το φεγγάρι είναι γεμάτο, που κάθονταν ο μπαμπάς, η μαμά, ο παππούς κι αυτός στη μικρή αλλά όμορφη βεράντα και κοιτούσαν τον ουρανό. Εκείνες τις νύχτες ο παππούς έβαζε ένα ποτήρι ούζο, έπαιρνε το ***μπουζούκι*** του και άρχιζε να παίζει. 1_buzuki Image not found or type unknown Το θυμάται αυτό το μπουζούκι ο Γιώργης, το ‘χε πιάσει στα χέρια του αρκετές φορές μάλιστα. «*Με τον δεξή σου αγκώνα αγκάλιασε το σκάφος του οργάνου, και χωρίς να σου φύγει η πένα από τα δάχτυλα παίξε την κάτω χορδή* », τον συμβούλευε ο παππούς καθώς προσπαθούσε να παίξει μια μελωδία στο λαϊκό αυτό όργανο. Βέβαια το προηγούμενο καλοκαίρι δεν τα είχε καταφέρει, αλλά φέτος ένιωθε πιο αισιόδοξος.

Αυτά σκεφτόταν ο Γιώργης λοιπόν, καθώς το αμάξι άφηνε την Αθήνα και κατευθυνόταν προς τη Θεσσαλονίκη. Λίγες ώρες μετά μπήκαν στη συμπρωτεύουσα. Ο θαλασσινός αέρας της πόλης τους καλωσόρισε με τη δροσιά του.

Ο παππούς τους υποδέχτηκε με αγκαλιές, φιλιά και... με έτοιμο το μεσημεριανό τραπέζι! «*Φαντάστηκα ότι θα είστε πολύ πεινασμένοι από το ταξίδι και σας ετοίμασα να φάτε κάτι ψαράκια... μούρλια! Τσιπούρες και μπαρμπούνια... όλα φρεσκότατα*!», τους είπε ενθουσιασμένος ο παππούς. Η οικογένεια κάθισε να φάει και ο παππούς άνοιξε το ραδιόφωνο. Το 'χε συνήθειο να ακούει ραδιόφωνο την ώρα που έτρωγε. «*Αχ, μπαμπά δυνάμωσε το!*», παρακάλεσε η μαμά τον παππού, «*Μ' αρέσει πολύ αυτό το τραγούδι*».

%perigialii%

«Στο περιγιάλι το κρυφό

κι άσπρο σαν περιστέρι

διψάσαμε το μεσημέρι

μα το νερό γλυφό.»

«*Μαμά ποιο είναι αυτό το τραγούδι που σ' αρέσει τόσο πολύ*;», ρώτησε ο μικρός. «Αυτό το τραγούδι Γιώργη μου, μου θυμίζει τις ομορφιές της Ελλάδας. Είναι ένα ποίημα του *Γιώργου Σεφέρη* που το μελοποίησε ο *Μίκης Θεοδωράκης*. Ένα πολύ όμορφο ποίημα», απάντησε η μαμά.

«*Τελειώσατε; Να μαζέψω τα πιάτα;*» ρώτησε ανυπόμονα ο παππούς. «*Άντε γιατί πρέπει να ξαπλώσετε και να ξεκουραστείτε και λίγο. Και αφού σ' αρέσουν τα τραγούδια και οι μελωδίες του Μίκη Θεοδωράκη, κόρη μου, το βράδυ θα σου παίξω στο μπουζούκι ένα κομμάτι αυτού του συνθέτη που σίγουρα το αγαπάς πολύ*!»

Έτσι κι έγινε. Το βράδυ ο παππούς, αφού κάθισε όλη η οικογένεια στη βεράντα, πήρε το *αχλαδόσχημο* όργανο στα χέρια του, το *κούρδισε* ρυθμίζοντας τα *8 κλειδιά* του και άρχισε να παίζει μια γνωστή μελωδία με το όνομα *«Η γειτονιά των αγγέλων»*.

2_bouzuki_tasta

%geitoniaaggelon_%

ανεβοκατέβαινε στο *μπράτσο* του οργάνου με μεγάλη ευκολία, ενώ το δεξί χρησιμοποιώντας την πένα χτυπούσε με πάθος τις *4 διπλές χορδές* του οργάνου. Όταν τελείωσε όλοι χειροκρότησαν ενθουσιασμένοι.

– Σου αρέσουν και σένα τα τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη, όπως και στη μαμά, ε παππούλη ρώτησε χαμογελώντας ο Γιώργης.

3_Theodorakis_m

Image not found or type unknown – Μόνο σε μένα; Σε όλο τον κόσμο αρέσουν, απάντησε ο παππούς. Όλη η Ελλάδα με τα τραγούδια του μεγάλωσε. Είναι άλλωστε ένας από τους μεγαλύτερους συνθέτες της Ελλάδας εν ζωή. Φέτος μάλιστα κλείνει και τα 90 του χρόνια. Όμως οι μελωδίες του είναι πολύ δημοφιλείς και όχι μόνο εδώ αλλά και στο εξωτερικό.

– Μου ‘χε πει η μαμά ότι είχε γράψει μουσική για μια παλιά ταινία πολύ γνωστή. Πώς τη λένε να δεις…

– Για την ταινία *«Αλέξης Ζορμπάς»* μάλλον λες. Το κομμάτι, ή μάλλον καλύτερα το

4_buzuki_palio

συρτάκι αυτό που το εμπνεύστηκε ο Image not found or type unknown συνθέτης από τις παραδοσιακές μελωδίες της Κρήτης, έγινε τόσο γνωστό και αγαπήθηκε τόσο πολύ από το κοινό, που ακόμα και σήμερα παίζεται από μεγάλες ορχήστρες και της Ελλάδας και του εξωτερικού. Όμως πολλά είπαμε. Ώρα για τραγούδι.

Ο παππούς, πίνοντας μια γουλιά από το ουζάκι του, έδωσε τον ρυθμό και ο Γιώργης μαζί με τους γονείς του άρχισαν το τραγούδι. Και το αυγουστιάτικο φεγγάρι που έστεκε από πάνω τους και τους φώτιζε, σαν να τους καμάρωνε έτσι όπως τραγουδούσαν όλοι μαζί παρέα στη μικρή αλλά φιλόξενη βεράντα του παππού, στην όμορφη Θεσσαλονίκη.

5_Thesssaloniki

Image not found or type unknown

Άκουσε την ορχήστρα που διευθύνει ο Μίκης Θεοδωράκης να παίζει το συρτάκι από την ταινία του 1964 «Αλέξης Ζορμπάς» (συναυλία στο Ηρώδειο, 2005)

%zorba_Live_%

Αλέξανδρος Σαββόπουλος